

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

חג הסוכות ושמחת תורה

ט"ו תשרי תשפ"ז

שנה כ"ז גליון אלף רפ"ב

זמני כניסת ויציאת השבת וחג

ה'תשפ"ז	מוצאי"ט	ר"ת
בני ברק	6:11 7:09	7:45
ירושלים	5:56 7:07	7:48
באר פארק	6:28 7:27	7:59

סייעתא דשמיא בתורה

מכ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיע"א

אומרים בשם הרה"ק רבי מרדכי מלעכאוויטש זיע"א שעם סייעתא דשמיא (-אמונה) אפשר לעבור ימים ונהרות, ובלי סייעתא דשמיא (-אמונה) אי אפשר לעבור אפילו מפתן הדלת.

וכמו"כ אפשר לומר, שעם לימוד גמרא אפשר לעבור את הזמנים הכי קשים ואת כל הנסיונות, ואילו בלי הגמרא אז אפילו עלה נדף יוכל להפילו, והבע"ד יוכל להכשילו עם נסיון קטן ג"כ, משא"כ כשלומד תורה יוכל להתגבר עליו בנקל.

*

בחור אשר לומד ומתפלל בדבעי אזי שאר הדברים בגשמיית וברוחניות באים בממילא.

ובזה אפשר לומר דכמו דאיתא בספח"ק דעבודת האדם היא רק על ידאית שמים, ואילו שאר המדרגות נותנים לו מן השמים - כמו"כ אפ"ל לענייני דעיקר העבודה שבהור צריך לעבוד היא להשתדל שיהי' התפלה בדבעי וגם הלימוד, וע"י לימוד גמרא תוס' אפשר להסתתר מהבעל דבר.

*

פעם ביומא דהילולא של אחד הצדיקים נתן רבינו הזכות להדלקת נר לעי"ג לפי דפי גמרא שחילק, ואמר לו אחד 'שיתן לו ברחמנות', השיב לו רבינו: ואולי הרהמנות עבדך שתיקח הרבה מאד!!

*

בענין לימוד התורה בעונה אמר פעם: עס איז דא עמיצער וואס קען לערנען און ער איז אן עניי אויכעט, ער ווייסט ער קען לערנען און ער איז אן עניי. און עס איז דא עמיצער וואס קען לערנען, ער ווייסט יא ער ווייסט נישט, עס פארנעמט נישט קיין פלאץ, שייף עייל שייף נפיק.

שיחת קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

"ושמחת בחגך והיית אך שמח",
שכל אדם יהא מלא בשמחה שלימה

אושפיא דילי) היה עניו ושפל מאוד בעיניו, כל ימיו הי' אוהב ישראל ומבכה על צרותיהן ומתפלל על ישועתן, וכסדר ראו אצלו ענין זה של ענווה ושפלות רוח אמיתית, בחינת "והאיש משה עניו מכל האדם" ע"פ האדמו"ר, כל חייו הרגיש עצמו לגרוע ושפל יותר מכולם, ותמיד עסק בתשובה אמיתית, כי סבר שהוא צריך לשוב בתשובה אמיתית יותר מכל אדם, וחד תלי' בחב"ר כי לב נשבר ונדכה עוסק תמיד בתשובה שלימה להתעורר עוד בעבודת השי"ת...

סיפר מרן הרמ"מ זיע"א על הה"ק רבי משה לייב מסאסוב אשר לא היה עומד להתפלל לפני קונו, עד שהרגיש עצמו לגרוע מכולם, ופעם קודם תפילתו, נכנס לביהמ"ד איש מגושם מאוד והרגיש הרמ"מ מסאסוב שהוא גרוע יותר ממנו, וכדרכו בקודש לא התחיל להתפלל, כי היאך יש יהודי גרוע יותר ממנו, אך יישב את עצמו כי אילו הי' הוא במצב מגושם כאותו איש ח"ו, לא הי' נכנס לביהמ"ד כלל להתפלל, א"כ איש זה אשר זכה להשגה זו, אעפ"כ להיכנס לביהמ"ד ולהתפלל, א"כ אין הוא גרוע יותר ממנו. כך הי' עמל בענווה אמיתית בפשטות.

ויאמינו בה' ובמשה עבדו, מובא בספח"ק כי 'במשה עבדו' מרמז על צדיק האמת שבכל דור ודור, איתפשטותא דמשה בכל דור ודור בחינת משה שפיר קאמרת, וצדיקי האמת כגון מרן הבעש"ט הק' ותלמידיו הק' מרומזו בבחינת משה. משה רבינו ע"ה רע"מ הי' אוהב ישראל האמיתי, עד שרצה למסור נפשו בעבור ישראל כדאיתא במדרש מאמר מרע"ה "יבטלו משה ואלף כמוהו ואל ינוק צפורנו של ישראל. אף מרן הרבי הרמ"מ זיע"א הי' האוהב ישראל האמיתי וכל ימיו מסר נפשו עבור קדושת שמו יתברך ועבור בניו 'בנים אתם לה' אלוקים', בכללות ובפרטות, וסבל יסורים כדי להיות מובח כפרה עבורם ולמענם.

נחזור לענין האמור אשר ע"י ענווה ושפלות רוח זוכין לכל הישועות ברו"ג, כי הקב"ה קרוב אל העניו ושומע לכל תפילותיו כי אני אשכון את דכא ושפל רוח, וג"כ זוכין עי"ז להשראת השכינה ק"כ בחי' אם אני כאן הכל כאן כנ"ל.

ממילא נמצא כי ענווה, שמחה, אמונה וביטחון ואהבת ישראל הכל תלוי בזה. על אהבת ישראל מובא הרבה בחז"ל והרחיבו בזה בספח"ק כדאיתא (שבת קנא:) כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים, במידה שאדם מודד מודדין לו, עוד אמרו חז"ל (ברכות סג.) איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויין בו, ואהבת לרעך כמוך, וזה כלל גדול בתורה, וכן אמר הלל הזקן לגר הצדק ואהבת לרעך כמוך זה כל התורה כולה ואידך זיל גמור. ובאמת הלל הזקן מלא הי' אהבת ישראל כמוכא בחז"ל (שבת לא.) העובדא באותו תינוק שנשבה - שוטא אשר רצה לנסות את הלל הזקן על סבלותו, ולא הצליח, ורימו לו שלא יעשה עוד עסקים כגון זה כי יפסיד בזה עוד ועוד. עה"פ והאיש משה עניו מאוד ביאר רש"י עניו שפל וסבלן, כי סבלנות נובע מענווה ושפלות רוח.

הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע

אתמול חל יומא דהילולא הדרה"ק הברעסלעווער רעבן בעל המשך בעמ' ב'

י"ט קודש סוכות גדולתו נשגבה ונוראה מאוד, ואין לנו יכולת השגה בו כלל. סוכות הוא זמן שמחתנו, אמנם בכל ימות השנה צריכים לעבוד את השי"ת בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, אך סוכות נקרא זמן שמחתנו, כמו שפירשו בו צדיקים שמי'סוכות' מקבלים את השפעת השמחה על כל השנה, ושמחה הוא ענין הכולל, כלומר שהוא מרוצה ומסתפק ממה שיש לו ושמח בחלקו, אך מרבה נכסים מרבה דאגה ורוצה כל הזמן יותר יש לו מנה רוצה מאתיים ואין מסתפק בשלו וודאי אין הוא שמח.

ע"י שמחה אפשר לפעול הרבה ישועות, וא"כ בחג הסוכות שהוא זמן שמחתנו אפשר לפעול בו כל הישועות, והנה ביו"ט יש מצוות עשה דאורייתא "ושמחת בחגך והיית אך שמח", ולכא"ו צ"ע הלשון מה שדייק הכתוב לומר "אך שמח", וגם מהו הכפילות 'ושמחת בחגך' ושוב 'והיית אך שמח', ובתורה אפשר לפרש פשטים עד א"ס, ואפ"ל כי מהלשון ושמחת בחגך גרידא משמע רק שצריך להרבות קצת בעניני שמחה יותר מהרגיל, ודי בזה, לכן דייק לומר 'והיית אך שמח', לומר שכל האדם יהא מלא בשמחה שלימה בלא שום חיסרון.

עוד אפשר לפרש על דרך המוסר, ע"פ מה שאמרו צדיקים הק' אשר שמחה אמיתית נובעת מענווה ושפלות רוח כמש"כ 'ישמעו עניים וישמחו', משא"כ עצבות ומרה שחורה מקורה מגיאות ושנאה אשר גם היא נובע מגיאות, כי הגאה בגאווה רוצה תמיד יותר כדי להתגאות כי מרגיש שמגיע לו הכל, ורודף תמיד אחר הכבוד ולא מסתפק במועט, עי"ז נופל לעצבות ומרה שחורה כי אין לו יכולת להשיג הכל,

אך העניו בשפלותו מכיר הוא כי מצד הדין אין מחוייב לו דבר, ומה שמרויח, הקב"ה נותן לו מתנת חנים ברחמי הרבים, ומודה ומשבח להביות'ש, ובוה מגיע לשמחה אמיתית.

ויסוד הענווה והשמחה אחד הוא, כי איזהו עשיר השמח בחלקו וממילא שמחה מביאה לידי ענווה וענווה מביאה לידי שמחה, ובלשון 'אך שמח' מרומז כי אכין ורקין מיעוטי'ן הן, כי ע"י מיעוט עצמו, ענווה ושפלות רוח אמיתית עי"ז זוכה לשמחה אמיתית וטוב לב מרוב כל.

משה רבינו רע"י מהימנא, מכל מידותיו הטובות לא שיבחו הכתוב אלא בענווה, כמש"כ "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה", ובדרגותיו שיזכה אליהן לא מנה הכתוב אלא הנבואה שהוא היה אב לנביאים ככתוב "לא כן עבדי משה פה אל פה אדבר בו" וכו', והא תליא בהא כי ע"י הענווה ושפלות רוח זוכין לקרבת השי"ת כדכתיב "לב נשבר ונדכא אלוקים לא תבוה, אני אשכון את דכא ושפל רוח", ובגלל ענוותנותו הגדולה זכה להיות אב לנביאים, שאין הקב"ה משרה שכינתו אלא על השפלים.

ובאגרת הרמב"ן כתב: הענווה טובה מכל המידות טובות, כי הוא כולל כל המידות טובות, ולהבדיל מגאות שכולל כל המידות רעות, וע"י הענווה שורה השכינה כנ"ל, ואם יש השראת השכינה ממילא זוכין לכל ההשפעות טובות, כדאיתא בגמ' (סוכה נג.) אם אני כאן הכל כאן, 'אני' הוא רמז לשכינה (כדכתיב ואני בתוך הגולה, ביחזקאל) כלומר אם שכינה ק"כ כאן הרי הכל כאן, וזוכין לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות.

זקה"ק כ"ק מרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א ועכ"א (שהיה) הוא

שיחת קודש המשך מעמ' א'

הקדוש ונתן לעניי צדקה וחסד.

וכן היום יומ'ד של בנו הה"ק ר' יחיאל מיכל בהרה"ק ר' יעקב יצחק, שהוא היה בנו הצעיר, ואפשר שבזמן פטירת אביו היהודי הקדוש ה' עדיין נער, וכן היה דבק בהרה"ק ר' מרדכי'ן זי"ע שאהבו ביותר.

הגר"א הק' מוילנא זי"ע

גם היום יומ'ד דהגר"א מוילנא הגה"ק רבי אליהו ב"ר שלמה זלמן זי"ע ועכ"א. עליו מסופר כי פעם אמר לו א' מפשוטי העם כי אין זה גדלות וחכמה שהגיע לדרגותיו ומעלותיו הנשגבים וגאונותו הגדולה, כי בכשרונותיו הטבעיים יכול הוא בניקל להשיג הכל, ענה לו הגר"א כי באמת גאון הוא בלי 'חכמות' אדרבה תהי' אתה גאון עם 'חכמות' העיקר שתהיה גאון..

על מאמר העולם 'הכל תלוי ברצון' אמרנו בדרך צחות שהוא לשון ווילנער גאון, היינו וויל נאר וועסט דו זיין א גאון, כלומר אם רק תרצה כבר תהי' גאון.

ובדרך בדיחותא אפשר לפרש המאמר 'אין דבר העומד בפני הרצון, כמו שתניק בא לאביו ובכה על שפלוני רצה להכותו, שאל לו אביו, זאת מנין לך, ענה הילד כי מזה שהוא הכני יודע אני שזה היה רצונו, כן הוא ענין אין דבר העומד בפני הרצון, אשר מהמעשה ומצוות שעושה, רואין את רצונו לעבוד את השי"ת באמת. ובכוח הרצון האמיתי אפשר לזכות לתורה עבודה וגמ'ה, כי אין דבר העומד בפני הרצון, כמו שדייק ב"ק מרן אאמו"ר זי"ע ואעכ"א מה שמתפללים בתפילת ערבית 'ומלכותו ברצון קיבלו עליהם', שכדי להמליך את הבורא ית"ש עליו זוכין ע"י הרצון השלם והאמיתי..

הגר"ה מוילנא פעם ביקרתו לאחר הרבה שנים שלא

ליקוטי מוהר"ן זי"ע אשר עבודת הקודש שלו הי' באופן מבהיל, אש הקודש ואהבת השי"ת היה אצלו נורא, והוא ז"ל רצה לזכות את כל אור"א מישראל בדעת האמיתית לעבוד ולעסוק בעבודת השי"ת, לכן הוריד עצמו לכ"א, אפי' במצבים פחותים לגלות לזעוק 'גיוואלד', אין ייאוש בעולם כלל! להגביהם ולהעלותם לקרבם לעבודת השי"ת..

מדריגותיו הק' היו באופן שא"א להשיגם ולהעלותם על הדעת כלל, אך הלביש עצמו בפשטות לחנך הן לתלמידיו הגדולים ואפי' להמון העם, לעשות כל עובדא בפשטות ובתמימות בשלימות ושמוחה אמיתית, לא לבקש מדריגות אלא לחפש עבודת השי"ת בפשטות. אמנם מי שעוסק בעבודת השי"ת בתמימות ובפשטות זוכה מן השמים למדריגות גדולות וגבוהות כמובא בליקו"מ ועוד צדיקי אמת.. והוריד עצמו לכאור"א מישראל, שגם הפשוטי עם יכו לעבודת השי"ת באש קודש והתלהבות. זיעוכ"א.

הרה"ק היהודי הק' מפרשיסחא זי"ע ובנו רי"מ

היום חל יו"ד פון די הייליגע זיסע יהודי הק' מפרשיסחא, אשר הוא הי' מגאונים עולם בתורתו, כן ידוע היה במס'י"ג בתפילתו, גם בצדקה וחסד עסק ביותר, כל חפציו מסר למעשי צדקה וחסד, עד כ"כ שלא הי' צד לקנות ציצית ט"ק של צמר רק עשה ציציותיו על סדינו, ובנו הה"ק ר' אשר לפני פטירת אביו הק', ראה כי עדיין אין לו ציציות צמר, לכן נתן לו שלו, והסתלק עם טלית צמר זו, ועל זה היה בנו שמח שמחה גדולה, וההסבר בזה: כי כל הצדיקי אמת תמיד עסקו בעבודת השי"ת בכללות, אך על דבר אחד היו מוסרים נפשם ביותר בחינת מה שאמרו חז"ל (שבת קיח): "אבך במאי זחיר טפי", היהודי הק' מפרשיסחא מסר נפשו על ב' דברים, על עשה ועל לא תעשה, הל"ת בעניי קדושה, והמצות עשה דנתן תתן לו עד שכל דרכיו וחפציו

ראה אותה, הפסיק מדיבורו לדבר עמו, אך אחר דקות ספורות אמר לה אשר בעולם הבא בעז' י' ידבר עמה עוד, כי בעז'ה"ז הזמן יקר מאוד לתורה ועבודת השי"ת, ממילא צריך לנצל כל רגע... קודם מותו חישב הגאון חשבון נפשו מכל ימי חייו ורק כמה דקות מועטות התחרט עליהם על ביטול תורה, ומסתמא ג"כ זמן מועט זה הי' באונס ובלא כוונה, ואפשר שכלל לא הי' באפשרות ללמוד באותו הזמן, עכ"ז עשה עליהן תשובה שלימה, כ"כ היה כוח התורה"ק אצלו. עוד מסופר כי לפני פטירתו בכה, כיון שבעז'ה"ז בכמה פרוטות לקנות טלית מצויצת, אפשר לזכות קבלת פני השכינה ולדרגות גדולות ונשגבות, והתגעגע אחר מצוות העז'ה"ז, וכל אחד צריך לנצל הזמן, לחטוף עוד מצוות כל עוד הוא חי.

סוכות - זמן שמחתינו

אין לנו השגה כלל בשרפי מעלה צדיקי האמת, אך לפחות בפשטות צריך ללמוד מהם מוסר להתעלות ולהתגבר בעבודת השי"ת, לחזור ולשוב אליו ית"ש, להרבות בתורה, עבודה וגמ'ה ומידות טובות, וזכות הגה"ק רבי אליהו מוילנא עם כל צדיקי האמת יגן עלינו ועכ"י.

ונזכה לפעול כל הישועות, פתקא טבא, שנת גאולה וישועה, תחל שנה וברכותי, השי"ת יגן בשמירה עליונה לכלל ישראל בא"י ובחו"ל ובכל מקום שהם, הנה לא יום ולא יישן שומר ישראל, וישמח לבבות הנשברים בכללות ופרטות, ויה"ר שנוזח להרגיש ולשמוח בזמן שמחתינו, ומשם יושפע לנו שמחה לכל השנה, ונשמח בזמן שמחתינו לתמיד.

יתן השי"ת לכאור"א מישראל רפואות ובריאות השלימות, ברכות, ישועות ושמחות בשלימות ברו"ג, תורה וגדולה במקו"א, וכ"א יושע בכל מה דבעי, ונזכה לגאולה שלימה בבנין בית המקדש במהרה בימינו כעת ממש, בנקל אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

העומדים ברומו של עולם:

"דוד בני, בנט את הנמשל חזקו אתו על לוח לבך לדורות עולם! כל הוא הדבר ממש בבני אדם, בנשמותיהם של ישראל הקדושים... אם חפץ יהודי להתחבר באמת ובתמים, בכל לב ונפש, עם יהודי אחר ששונה ממנו, ולבנות עמו יחד 'סוכת שלום' באהבה ואחוה, הרי הוא מחויב קודם לכן לשפשף, לגרד ולבטל מעצמו את כל 'בליטות' האני' העצמי, הגאוה, הנגיעות, הפניות והישויות העצמיות שלו! שכן הגאוה והישות הן הבליטות המפרידות בין לב לב. ורק כאשר מוריד ומבטל האדם את הבליטות הללו המפרידות בינו לבין זולתו, ומחזיק עצמו כעפר ואפר - רק אז יכולים שני יהודים שונים להימצא, להתחבר ולהיות לאחדים ממש, ושורה שכינה ביניהם!"

ככליות הדיבורים הללו, פנה רבי דוד להורות לאיש, והנה נעלם האיש מעיניו כהרף עין, ולא נותר ממנו כל סימן, כאילו בלעה אותו האדמה. נותר רבי דוד לבדו תחת כיפת השמיים, והבין ברוח קודשו הטהור ובחדרת קודש כי לא באדם פשוט מן השוק המדובר, ולא חכם צעיר בשר ודם היה זה, אלא גילוי אליהו הנביא זכור לטוב, שירד משמי מרומים במיוחד כדי להורות לו דרך סלולה ועבודה מעשית בתיקון המידות ובעבודת השם.

כשהגיע רבי דוד לחצר הקודש בליזנסק, נכנס אל הקודש פנימה אל רבו, הרה"ק הרבי רבי אלימלך. כשראוהו הרבי, אורו פניו הקדושות. ניגש רבי דוד וספר בפניו ברטט וביצע את כל תוקף דבר המעשה שאירע לו בדרך היער, ואת דברי חוטב העצים.

ענה הרבי רבי אלימלך מליזנסק ואמר לו: "דוד בני, דע לך כי דברים אלו - כל התורה כולה הם, ועליהם עומד העולם! זוהי כל המצית קדושתו של חג הסוכות, שבו אמרו חז"ל שראויים 'כל האורח בישראל לישב בסוכה אחת'. וכיצד יכלו כולם סוכה אחת? אלא שאין הדבר מתקיים אלא על ידי שפשוף הבליטות, שבירת וביטול היש, שעל ידי זה נעשים כולם לב אחד המכיל את הכל".

ומאו ועד יום הגדול, הייתה שיטה קדושה זו של 'שפשוף הבליטות' נר לרגלי צדיקי ואדמו"רי חסידות לעלוב לדורותיהם, שעשו כל ימיהם שפשוף הבליטות וביטול היש, והיו דבוקים בשפלות, בענוה אמיתית ובאהבת ישראל ללא מצרים, וראו בכל יהודי ששט מרגלית טובה שאין בה מום.

וכותו הגדולה והקדושה של מרן רבי דוד מלעלוב תגן עלינו ועל כל ישראל, ונזכה לישב בסוכת שלום ובסוכת עורו של לווייתן במהרה בימינו, אמן ואמן.

סיפור לסוכות

בשאליהו הנביא גילה למרן מוהר"ר מלעלוב את המפתח הסודי לסוכת השלום

תעיתי בדרך ומבקש אני להגיע לעיירה ליזנסק, ולהביא לוחות עצים משובחים אלו לרבי ומורי, לקיים בהם מצוות סוכה כדת וכדין.

ענה אותי חוטב עצים, ובתנועת יד ביטל את החשש ואמר: "אל תירא ואל תיחז, אברך צעיר, כי בקי אני בשבילי היער הללו ובכל מבואותיו מאז ומעולם. קום, נער את עפרך, עמוס את משאך ובוא אחריי, ואנוכי אנהיך צעד אחר צעד עד לדרך המלך המובילה אל מחוז חפצך".

קם רבי דוד, נטל את העצים, והחל פוסע בעקבות הכפרי המסתורי. בעודם פוסעים יחדיו בחשכת הליל בין העצים, והשקט שולט מסביב, פתח אותו כפרי את פיו בחכמה נפלאה, פנה אל רבי דוד ואמר לו בלשון של בעלי מלאכה המרמזות לרזי עולם:

"ראה נא והבן. חוק כל יעבור הוא במלאכת הנגרות ויסוד מוסד לכל בונה בניין: אם חפץ אדם לקחת שני לוחות עץ שונים, שנחטבו מאילנות שונים, ולהכריסם זה לזה בקשר אמיץ, הדוק וחזק כדי לבנות מהם כלי קודש, שולחן לעבודת השם או כותל יציב לסוכה - אי אפשר לו לעשות כן בשום פנים ואופן, אלא אם כן ייטול את המקצועה והמשחזות, וישפשף, וישפף ויוריד קודם לכן את כל הבליטות, הסיקוסים, היבילות והקוצים המצויים על פני שטח העץ.

שכן, תדע לך, שאם יישארו הבליטות הללו על פני הלוחות, הרי גם אם ינסה הגנר להכריס בכוח ובכסמים רבים - לעולם לא יוכלו שני העצים להיחבר, להשתוות ולהתאחד באמת. תמיד יישאר רווח מפריד ביניהם, וכל רוח מצויה קלה הבאה מן הים תחדור ברווח המפריד, תועזע את המבנה ותפרק את הבניין מולו!"

בעוד רבי דוד מאזין לדברים הנשגבים המלכשים בלבבו פשוט, הניעו השניים אל שפת היער, והנה דרך המלך הסלולה והידועה עומדת לפניהם, ומרחוק, מעבר לגבעה, כבר נראו נרותיה ואורותיה של העיירה הקדושה ליזנסק.

נערך אותו חוטב עצים, פנה אל רבי דוד, הביט אל תוך עמקו נפשו המזוככת של הצדיק, ואמר לו את דברי הנמשל הנוראים

בכל שנה ושנה, עם התקדש ימי הרחמים והרצון, משעבר יום הכיפורים הקדוש והחלו ישראל הקדושים לעסוק במצווה הבאה לידם בהקמת סוכותיהם, היה דרכו בקודש של האוהב ישראל רביה"ק מרן מוהר"ר מלעלוב לעשות את דרכו רגלי, במסירות נפש עילאית, אל חצר הקודש בליזנסק. נכספה וגם כלתה נפשו לשהות במחיצת רבו המובהק הרבי ר"א מליזענסק זי"ע, לקבל פני שכינה ולחזות בנועם יזי קדושתו בימי חג הסוכות הבעל"ט, זמן שמחתנו.

באותה שנה, לקראת ימי החג, נתעורר בלבו הטהור של רבי דוד רצון עז להביא דורון ומנחה, כלי תשורה קדוש לרבו המובהק. לא כסף ולא זהב חפץ להביא, אלא חפץ של מצווה. טרח ויגע ויצא אל סוחר העצים, עד שמצא לוחות עץ משובחים, ישרים ונקיים מכל רבב, הראויים והמהודרים ביותר להקמת דפנות לסוכת פלאים דקדושה עבור הרבי מליזנסק, שמה רבי דוד בשמחה של מצווה, העמים את משא העצים הכבד על שכמו הטהור, ויצא לדרך הארוכה והמפוקחת, כשהוא פוסע ברגליו בין הרי פולין ויערותיה.

והנה, בעודו מהלך ביער עבות וחשוך, ודעתו דבוקה וקשורה בעולמות עליונים ברשפי אש שלהבת, איכך רבי דוד את שביל המלך ותעה מן הדרך הישרה. ובוך הצדיק והסתובב שעות ארוכות בין האילנות הגבוהים, מנסה למצוא נתיב ומשעול, אך לשווא, כשראה רבי דוד כי אפסו כוחותיו, והמושא הכבד מכריע אותו ארצה, וכי הוא עלול, חלילה וחס, להיוותר ביער בעיצומו של החג ולבטל מצוות עצרת וראיית פני רבו, נשבר לבו בקרבו. ואל הניח את לוחות העצים היקרים על הארץ הקפואה, התיישב עליהם, ונעה בכבי מר ומומושך, בשפוף נפשו כמים ובצעקה אילמת לפני שוכן מרומים, שיחוס על נפש עבדו ולא ימנע ממנו את השמחה העילאית של החג.

בעוד דמעותיו החמות זולגות ומגרשות את קור הלילה, נפתח לפתע בין האילנות פתח אור, ולפניו התייצב הלך פשוט, דמות חוטב עצים כפרי, שישק עור בלוי על כתפיו וגרונו קטן חגור למותניו, ומראה פניו כמראה אחד הריקים והפשוטים שבאנשי השדה. ניגש אותו פשוט אל רבי דוד, הביט בו בעיניו עמוקות, ואמר לו בלשון רכה ותמה: "אברך, אברך! מפני מה אתה בוכה ומצטער ביער החשוך הלילה במקום לישב בבית המדרש?"

השיח רבי דוד את לבו השבור לפניו ואמר: "נע ונד אני ביער,

א"כ בודאי צריך לכבד את האורחים כמו שמכבדים את האושפיון עצמם. ואני מדבר רק לעצמי.

ויש לעורר בדברי מוסר, יש לפעמים אדם רוצה לכבד את האורח, אזי הוא מכבד אותו 'במים אחרונים', כי כבר מאוחר והוא עייף, ושואל את האורח שמסתמא הוא רוצה לברך עם זימון, וכך מסיים את הסעודה במהירות, וכי כך היה מכבד את האושפיון, הלא בודאי היה מאריך בסעודה מאוד לכבודם של האושפיון, וא"כ למה מקצר כשבאים אורחים, ירחם ה', אבל כך כתוב בספה"ק.

יש מעשה נורא שמסופר אודות הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע, שבשנות צעירותו היה כל כולו עבודת ה', ובני העיר אהבו אותו מאוד והתדבקו בו, ופנו אליו בבקשת ברכות וישועות, אבל הוא הרגיש שזה מפריע לו לעבודת ה', כי היה כולו עבודה, וכיון שאנשים באים אליו אינו יכול להתעלם, לכן התפלל לפני ה' וביקש שאנשים לא יאהבו אותו כ"כ ויתרחקו ממנו ולא יפנו אליו, וכך יוכל לעסוק במשך כל שעות היום והלילה בעבודתו, ה' באין מפריע. והלא בודאי שהשי"ת ממלא את בקשתם של צדיקים, וכן הוה שנתקבלה תפלתו, ולפתע אנשים התנערו ממנו ולא פנו אליו יותר, והוא התבודד בינו לבין קונו והיה כולו עבודה.

ואמנם כשקרב חג הסוכות ורצה הרה"ק מקאריץ זי"ע לבנות את הסוכה, לא מצא מי שיסכים לעזור, כי כולם הפנו לו עורף, והיה מוכרח לבנות את הסוכה בסיוע נכרי, והגוי לא היה בידו כלי אומנות הנצרכים לבנין הסוכה, כמו גרזן וחוצב, ושלח הרה"ק את הרבנית להשכנים לשאול מהם את הכלים, אבל לא רצו להשאילו, עד שבקושי גדול השיגם, ובקושי גדול הקים את הסוכה.

ובליל חג הסוכות אחר התפלה בביהמ"ד, הזמין כמה אורחים לסעוד אצלו ביו"ט, אבל כולם מיאנו לבוא לסוכתו, והיה מוכרח ללכת אל סוכתו בלי שום אורח.

המשך בעמ' אחרון

– רבי יודי טאה ווייל אב"ד קארלסרוה ב"ר נתנאל (תקס"ו) רבי יהושע אליעזר מקאלאמייא ב"ר משה יוסף מברדישוב חתן ר"ח מקאסוב (תת"ח) ובנו רבי שמואל דוב חזרוב ספעטרווא חתן האמרי ברוך מויזיץ (תת"ח) רבי דוד מרדכי ב"ר מנחם מטאלנא (תשי"ח)

– רבי משה ב"ר שמעון איגרא מטיסמניץ (תקס"ה) רבי אהרן גרינבערג מטאלטשאווא ומיהאלוויץ ב"ר שמחה – תל' החת"ס (תת"ח) רבי נפתלי הורוויץ מבעליץ ב"ר יהודה – קדושת נפתלי (תת"ח) רבי ישעי' שנייבאל ב"ר דוד (תת"ח) רבי חנה הלברשטאם אב"ד קאלשיץ הי"ד ב"ר מנחם מענדל אב"ד דוקלא ופריסטיק – דברי חנה (תת"ח) רבי נתן ב"ר שמחה מברסלב ב"ר לוקיש מוהר"ן (תקע"א)

– רבי בעצאל מוכס ב"ר נתן הקדוש (תת"ח) רבי אלתר מרדכי ספרד מאוסטארא ב"ר אליקים געציל (תת"ח) רבי אהרן פרידמאן מסאדוריה ב"ר ישראל – קדושת אהרן (תת"ח) רבי אליהו ב"ר שלמה זלמן הג"א הק' מוילנא (תת"ח) רבי יעקב יצחק "היהודי הק' מפשיסחא" ב"ר אשר (תקע"ז) ובנו רבי נחמן "היאל מבידוב (תת"ח)

רבי חיים יצחק וירחם אב"ד ליטאנוס ואלטשטאדט ב"ר שרגא זאב (תת"ח)

רבי ישראל שפירא מנראדיסק הי"ד ב"ר חיים מאיר יחיאל חתן ר"א השני מטאלנא (תת"ח)

רבי אבי עזרא זעליג שפירא מנראדיסק ב"ר יצחק מרדכי מנווידין (תת"ח)

רבי בום יואל מויסע מנורסדורף ב"ר ישראל (תת"ח) רבי ישכר בעריש מספינקא ב"ר צבי (תת"ח)

רבי אברהם יהושע העשיל ב"ר משהל וזשא ממוכז (תת"ח) רבי מאיר יהודה שפירא אב"ד מעוילבארן ב"ר דוד מירוב – אור למאיר (תת"ח) רבי אהרן ב"ר ישראל מסאדוריה ב"ר קדושת אהרן (תת"ח)

– רבי אברהם יהושע העשיל "הרבי ר' העשיל" ב"ר יעקב – תולדות הנהגה (תת"ח)

רבי יעקב יוסף רבי יעקב מאוסטארא ב"ר יהודה לייב תל' הגמד ממעוריש (תת"ח) רבי רפאל שמעון קאליש מסקערטאבין ב"ר מרדכי מנחם מנדל מוואראק (תת"ח) רבי נפתלי ארי' שפיגעל מאוסטרווא ב"ר משה (תת"ח) רבי יחיאל מואשערה"ל – ב"ר יוסף (תת"ח) רבי אברהם ב"ר ישעי' מראדוין (תת"ח)

רבי אליעזר ב"ר יצחק פאפו ב"ר "פלא יועץ" (תת"ח)

עובדות נפלאות ואמרות קדושות מעבודת הצדיקים בחג הסוכות

הנה ידוע שעבודת הצדיקים בחג הסוכות היתה עבודה גדולה ונשגבה ולמעלה מהשגתנו. וכק"ז הרבי זי"ע היה רגיל לספר אודות יגיעתו בעבודת הקודש של אביו הרה"ק הרשנ"ן מלעלוב זי"ע, שכל מעשיו ה' עבודה גדולה, ובערב חג הסוכות היה עבודה גדולה החל מאור הבוקר בעבודת התפלה, ואח"כ היה עוסק עם הסוכה והסכך והכנת הד' מינים וכו', ואח"כ עבודת התפלה, ובליילה בעריכת השולח"ט, וקריאת שמע שעל המטה, ואחר כל העבודה הגדולה קודם שנשכב לנח מעמל היום, החלו לדרת גשמים, והוצרך לצאת מהסוכה ונכנס לבית, אך בגודל יראתו לא רצה אפי' להתיישב על כסא מחוץ לסוכה, ועמד במשך כל הלילה והלך אנה ואנה מפני שחשש שאם יתיישב על כסא מיד ירדם מרוב עייפות. ואחר עבודה גדולה כ"כ התגבר בכוחות אדירים מגודל יראת שמים שבערה בו, שלא תיפול עליו תרדמה מחוץ לסוכה. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל לנצח. ומי ידמה לצדיקים קדושי עליון ומי ישוה להם, אך מכל מעשי צדיקים צריך ללמוד התעוררות לתשובה וליראת שמים.

מסופר אודות הרה"ק בעל בית אהרן מקארליץ זי"ע, שפ"א עמד בליל חג הסוכות על פתח הסוכה ולא נכנס לסוכה מחמת אימה ופחד מגודל קדושת הסוכה, וכך היו כמה מגדולי צדיקי אמת עובדי ה', שחששו להיכנס לסוכה ואמרו האיד אפטר להיכנס לסוכה הקדושה.

והרה"ק מקארליץ נאנח ואמר, וכי מי אני ומה אני האיד ארדיב בנפשי עוז להיכנס לפני ולפנים אל הסוכה הקדושה, הוא בך את עצמו, ובגודל ענוותנותו ושפלות רוחו לא מצא את עצמו ראוי להיכנס לסוכה.

והמשיך ואמר, איתא בגמ' (ברכות מ, א) בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם, מדת בשר ודם כלי ריקן מחזיק מלא אינו מחזיק, אבל הקב"ה אינו כן מלא מחזיק ריקן אינו מחזיק וכו'.

והרי צריך להיות כלי מלא, ואני כלי ריקן, אם אנו רוצים שהשי"ת יקרב אותנו

הילולא דצדיקא

י"ח תשרי

י"ח תשרי

י"ח תשרי

כ"ח תשרי

ט"ו תשרי

ט"ו תשרי

– יעקב אבינו (י"א שנה קודם, ביום זה נשאנו מנו למערת המצפלה, ב"א, ר"ו) רבי יצחק אייזיק תל' הגמד ממעוריש ומאלטשטוב ב"ר יואל הכהן ב"ר בריה כהנות עולם מקורין (תת"ח) ואחיו רבי משהל כ"ח ב' עיקר תוס' יוט' (תת"ח) רבי נתן ממאקאווא ב"ר שמואל תל' החוזה הק' וישיב מפשיסחא (תת"ח) רבי מאיר אראק אב"ד ילובין וטארנא ב"ר אהרן יהודה (תת"ח) רבי שמואל ישכר דוב טויבענפעלד נאב"ד מאנסי ב"ר משה מנחם – זכרון קדושת שמואל (תת"ח) רבי מרדכי ב"ר ישכר בעריץ לייפר מנדורבה – מאמר מרדכי – (תת"ח) לפני פטירתו אמר: איד הקב"ה מקיים מצות נטילת אחרון, נוטל צדיק ומירחו.

– רבי שמעון ב"ר ישראל מיערוסלאב תל' הגע"א והחזוה ועוד 250 צדיקים (תת"ח) רבי צבי הירש ב"ר שלמה שפירא ממנוקאטש ב' דרכי תשובה (תת"ח) רבי משה זמזא אב"ד מנטוב ב"ר מרדכי. קול' שו"ת לארצות הרמ"ז (תת"ח) רבי שלום דובער שניאורסון מרזיצא ב"ר יהודה לייב מקאפוסט (תת"ח) רבי שמואל רוקח מסקאלה ב"ר יהושע מבעלזא – חתן הצ"צ מויזיץ וחזונו ר"א מבעלזא (תת"ח) רבי אלימלך בן ציון שפירא ב"ר קלנימוס קלמיש מפאסאנעצא. רבי נתן כהנא מספינקא ב"ר צבי (תת"ח) רבי בנימין זאב וואלף אויערעכאך מאוויאראן ב"ר יצחק בן מנחם מלעטשטוב (תת"ח) רבי משה קאשנא אב"ד ייק פרויענקירכען – תל' החת"ס (תת"ח) רבי אברהם אב"ד באר ב"ר מאיר זק אב"ד לזוב (תת"ח) (י"ח תשרי) רבי יואל משאן ב"ר מאיר (תת"ח)

ויהי בהגיעו אל הסוכה להזמין את האושפזין קדישין, ראה את האושפזין, כדרך הצדיקים הקדושים שזכו לראות בעיניהם את האושפזין קדישין, אבל ראה אותם עומדים בחוץ ואינם רוצים להיכנס לפנים הסוכה.

פנה אליהם הרה"ק מקאריץ ז"ע ושאל אותם, וכי מה חטאתי ומה פשעי שאינכם רוצה להיכנס אל סוכתי.

השיב לו ואמר, 'אם אין אורחים אין אנו יכולים להיכנס'.

בראותו כן נאנח הרה"ק ר' פנחס מקאריץ וחזר מדרעתו וביקש מהשי"ת שיחזור הדבר כמקדם, שימצא חן גם בעיני אלקים וגם בעיני אדם, ויאהבו אותו בנ"א ויבואו אליו כי בלא זה לא יוכל לעבוד את השי"ת בשלימות.

ואכן בשנה הבאה כבר אהבו אותו ובאו הרבה אורחים וגם האושפזין קדישין באו אל סוכתו, והיה שמחת סוכות ושמחת תמיד.

ומזה לומדים מה גדול כח האורחים בסוכה. ומכל מעשי צדיקים וכל מאמרים מספרי מסוגלים להשיג,

אבל מכולם צריך ללמוד מוסר בפשטות ולהתעורר התעוררות תשובה. יעזור השי"ת שזכות כל צדיקי אמת יגן עלינו ועל כל ישראל לנצח. ממון רבינו שליט"א

מאפסא. ושם ה' בית מדינה כידוע. והנה אחר חתונתו ה' מתנהג בחסידות על התורה ועבודה תמיד בבית המדרש. וחמיו החזיקו לבטלן, כמעט שקשה בעיניו להאכילו מזונות על שלחנו רק זו הרבנית היתה מכבדת את בעלה היהודי הקדוש וצללה"ה להאכילו ולהשקותו שלא ביריעת אבי.

פ"א בעת החורף והדרך ה' מלא שלג, ואיזה פרסאות סמוך לאפסא, נשאר עומד בתוך השלג על הדרך עבר בלילה סוחר אחד עם עגלה הסעונה מלא סחורה ולא יכול לנסוע לאפסא, ולא ה' לו עצה ושלא את העגלה עגלה שלו שייכבד על סוס לאפסא לשכור סוסים ואנשים לעזור לו. והנה המשרת בבואו להעיר בלילה, בעת שהיו כולם כבר ישנים רק בבית אחד ה' מאיר. זה ה' הביהמ"ד שהיהודי הק' ז"ע ה' לומר שם עוד. והלך לביהמ"ד והחם עצמו אצל התנור. כי הוא ה' קפוא משלג וכפז. ושאל היהודי הק' ז"ע את העגלון המשרת מה הוא עושה שם כעת בביהמ"ד, וסיפר לו המעשה. ואמר לו היהודי הקדוש ז"ע אם ירכיבו גם אותו על הסוס ירכבו למקום שיהי' לו עצה איך לעזור להלך העגלה מבין השלג והי' זה לפלא בעיני הנער שבטלן שיושב בביהמ"ד תמיד יידע איך לעזור לו ליסע.

והיהודי הקדוש ז"ע הפציר בו וירכבו שניהם ונסעו ובמשך שעה קלה בא אל מקום העגלה. ושאל הבעה"ב את המשרת היכן הם העוזרים לסוסים. וסיפר לו כל המעשה. גם הוסיף שדבר לא פשוט הוא שבשעה קלה נסעו איזה פרסאות. ושאל היהודי הק' ז"ע אותם אם רצונם ליטב אצל הסוסים והוא יעזור מאחורי העגלה. או להיפך. ואמרו על שהוא יושב אוחל ע"כ אינו יודע איך להתנהג עם הסוסים. וטוב הוא שהם ישוב לפנים אצל הסוסים. בקיצור במשך זמן קצר כבר היו באפסא.

והנה היהודי הקדוש ז"ע שב בחזרה לביהמ"ד, והם חיפשו אכסניא ולא מצאו פתוח, רק בית חתנו של היהודי הקדוש ז"ע מחמת שהי' אופה ה' פתוח כל הלילה, ע"כ הלכו אליו, ומרוב שמחתם ותמהונם לא זכרו את הבטחתם להיהודי הקדוש ז"ע שלא יגלו מאומה מזה לשום אדם, רק סיפרו כל המעשה להאופה, והאופה עשה הרבה לאין ואמר שאולי זה ה' ח"ו כח מסטרא אחרא ד"ל והי' להם מזה עגמת נפש גדולה ובתוך כך בא היהודי הקדוש ז"ע לביתו, והכירו אותו, והראה להאופה שזה הוא, ונפל לרגליו של היהודי הקדוש ז"ע ובכה והתחנן לפניו שימחל לו על שלא כיבדו כראוי לו עד כה, ונפל בחלשות והחיהו חתנו הקדוש, ומאו נתגלה היהודי הק' ז"ע.

סיפר לי הרה"ג ר"מ וצללה"ה אב"ד דפה שכל הצדיקים אמרו על היהודי הקדוש שהוא מופשט מתאוות כמו מת שמונת עשרה שנים בקבר שאין לו תאוה, לא כמו מת בעלמא, רק כמת אחר ר' שנים וק"ל. (שיח סרפי קודש)

שמעתי בשם הק' ה"ר צבי מדיטשוב ז"ל באיזה ענין שאחד אמר לו שהוא בעל מקובל כידוע שהי' כן, והשיב בלשון תמי' אני בעל מקובל? היהודי הק' ה' בעל מקובל, ברגע האחרון קודם פטירתו עלה על רעיונו ברגעו ושוב שלוש מאות כתבי האר"י ז"ל וזהו בעל מקובל. (ששיק)

סיפר המגיד הק' מטריסק זצ"ל ששמע בעצמו מפי אביו הק' ר"מ מטסערנאביל ז"ל שהי' דרכו להתואר היותר גדול אשר תאר לאחד ה', אם ה' מתאדו בשם "האלק".

ופ"א בנסעם יחד נסובה שיחתם לדבר מצדיקי פולין ותאר את הרבי מלובלין ז"ל בשם האלקי, ואת המגיד מקאניץ ז"ל בשם האלקי, ואת היהודי בשם האלקי, ושאלתי אותו הלא היהודי הקדוש ז"ע ה' תלמידו של הרה"ק החוזה הרבי מלובלין ז"ל והשיב לי, לפעמים יש כי בעוה"ז הוא תלמיד ובעוה"ב הוא רבי, ושתק איזה מיניטען (דקות) ואח"כ פתח בזה"ל "הסגול מפולין בלשון אשכנז "דער פוילישער סגל" היסוד יוד מלמטה. (הג"ל)

היהודי הק' ה' נזהר מאוד במצות ציצית, ופ"א היה לו חשש על ציצת אחת, ולא יכל לפוטלה ג"כ להסירה, והביט מאוד על הציצת בעיניו הקדושים, עד שנפלה הציצת מאל"ה. (שיח סרפי קודש) **זיעוב"א**

בית צדיקים יעמוד היהודי הק' מפשיסחא ז"ע ומרן מוהר"ר מלעלוב זיע"א

לרגל יומא דהילולא חוה"מ סוכות י"ט תשרי

אמר הרב היהודי האיש אלוך מפשיסחא ז"ע כי קיבל דברי הרב הצדיק האלוך ר' דוד מלעלוב ז"ע שלא להוכיח עוד אנשים בדברי תוכחות וניאומים כרי להשיבם בתשובה שלמה לפני השי"ת ב"ה, כי אם להתהלך עמם בדברי רצון ובנחת ולקרב את לבם באהבה ולעוררם ביראת שמים, (נפלאות היהודי עמוד נ"ח)

יקרא משה להושע בן נון י'הושע. תרגם יונתן בן עוזיאל כרו חמא משה ענוותנותי קרא משה להושע בן נון י'הושע. ותמוה כידוע פ' הגה"ק היהודי מפשיסחא ז"ע וצללה"ה, כי הוא משה ענו כתיב חסר בתורה, כי הו"ד נתן ליהושע, וזהו כוונת התרגום יונתן כרו חמא משה ענוותנותי שהוא כתוב בתורה ענו בלא ו"ד, מיר קרא וכו', והבן. (תפארת היהודי אות קמ"ה)

היהודי הקדוש ה' נוהג להסתכל לעת ערב על תינוקות של בית רבן החוזרים מבית ספר, והי' אומר ששוב לראות את המלאך ההולך לקראת תינוקות של בין רבן החוזרים מבית הספר ומבקר אותם לך אכול בשמחה לחמך, (קדושת היהודי)

הרה"ק ר' אברהם מפוריסוב ז"ל סיפר בשם זקנו היהודי הקדוש ז"ע, שפ"א בא איש אחד שהי' לו כאב שיניים רחיל מאוד, והזכיר עצמו לפניו והבטיח לו שיתרפא, כי יהי בזכרוננו בעת אומרו יקום פרק, והי' לפלא דבריו הקדושים, ופישל להם כי ביותן ארכא לטניחון הוא מכוון "ארכא" הוא רפואה "לטניחון" פירוש לחולי השיניים, ודפח"ח ז"ע. (כתר היהודי מונבא שם)

הרה"ק ר' יוסע אשר מפוריסוב ז"ע ואחיו הרה"ק ר' נחמ' מביכעוו ז"ע בני הרה"ק היהודי ז"ע, באו פעם לאיזה עיר שב"ק ונשארו שם על שב"ק, ונבלי שב"ק האריכו בתפלתם, והגבא ר' שם לבו להם, ונעל עליהם הביהמ"ד, ובטסימו להתפלל לא שהדלת נעולה בעדם, ותוך כדי כך בא אחד ופתח הדלת, והביא להם חלות בשר ודגים, ואמרו להם שהם אורחיו ושאלוהו מנין ידע שהם כאן, ומה ראה להביא להם סעודת שב"ק, אמר להם שישב בביתו ונרדם וביא אליו הרה"ק היהודי ואמר לו הלא אני עשיתי אותך לגביה, ועכשיו שני בניי נמצאים בביהמ"ד ואין דורש להם, וחשבתי שאין זה כלום, ושוב נדרמתי וחזר ובא ואמר כנ"ל, ראיתי שיש בדברים בגו, וקמתי ובאתי ומצאתי אתכם כאן, וסיפר שפעם ה' הוא אצל רביה"ק הרבי מלובלין ז"ע, והוציא אחד דיבה רעה על הרה"ק היהודי ז"ע וכמעט שקיבלו הרבי הקדוש מלובלין ז"ע, ולקחתי בידי תפילין המונחים על השולחן ואמרתי נשבע אני שזה שקר, וכששמע זה הרבי לא קיבל הלשנה"ר, אח"כ בא לשם היהודי וראה ברוח קדשו מה שהי' כאן, ומה שעשיתי, ואמר לי שבוכות זה אדירה עשיר.

הרה"ק ממאגלינצ' אמר, הרה"ק היהודי ז"ל מעולם לא עלה לתורה אצל הרבי מלובלין גם לא התפלל לפני התיבה, והטעם מפני שהי' יודע שבאם יתפלל לפני התיבה הי' יכול לבא להתפשטות הגשמיים עד כלות הנפש ממנו, מחמת העניינותו באימת רבו עד להפליא כידוע, ומטעם זה גם חששו מלקרוא לתורה.

בעת שהי' לו להרה"ק מלובלין ז"ע את הנפילה הנוראה הידועה בליל שמחת תורה, אמר כי אם ה' היהודי הק' בעולם לא היה מנח אותי לנפול. (נפלאות היהודי)

היהודי הקדוש וצללה"ה מפשיסחא ה' חתן לאופה אחד איש פשוט

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת

הרה"ק רבי יוסף בן הרה"ק רבי אהרן אריה זצוק"ל אדמו"ר ה"ק קדושת יוסף" מנדבורנה טעמעשוואר נלב"ע כ"ב תשרי שמחת תורה תשס"ג זמנתו יגן עלינו ועל כל ישראל **שמעון ליפער שליט"א** הונצח ע"י יגני ידידינו הנעלה הרה"ג ר' **שמעון ליפער שליט"א**

לעילוי נשמת

האי גברא יקרא, מאיר מניו לכל אדם, כלי מחזיק ברכה **ר' נתן יעקב ז"ל לינשטיין נלב"ע כ"ו תשרי תשס"ה ת נ צ ב ה.**

לעילוי נשמת

היקר באנשים, מחשובי יקירי אנ"ש, שהיה דבוק בלו"נ לרבוה"ק ותומך הגליון הרב החסידי רבי יהודה ליבוש ז"ל בן ר' אברהם ירחמיאל הלוי שלפנצ' **נלב"ע שמיני עצרת תשע"ה. ת. תנצב"ה**

לעילוי נשמת האי גברא רבה

כ"ק אדמו"ר רבי שמואל צבי אלימלך הכהן בן הרה"ח רבי מנשה ז"ל **התדב"נ דכ"ק מרן אדמו"ר רביה"ק הרמ"מ זיע"א נלב"ע ט"ו תשרי תש"ע זמנתו יגן עלינו ועל כל ישראל**

מלא טבא וגדיא יאח

מעומקא דליבא לקדם מעלת פרי עץ חיים, מרביץ תורה ויראה טהורה, אוצר כלי חמדה, הדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א, ה"ה הגה"צ מוה"ר של"ו סומרי שליט"א ואש מוללי אברכים "איר מנחם" לעלוב ולבנו ידידינו האבדן היקר והמפואר, הרה"ג ר' **מישל סומרי שליט"א** לרגל שמחת הולדת הנכד - הבן בשעטומ"א יחי רצון שיוכו לרוב נחת מכל יוצא"ו, ומשמחה זו יושפע תמיד שמחות באהלים מתוך בריות נופא ונהורא מעליא, לתפארת המשפחה הרוממה.

על המוב זכרו ידידי היקרים

שדבם להוצאות העלון לכבוד אושפיא דרוד מלכא משיחא **לכבוד ב"ק מרן אדמו"ר ע"ד שליט"א באושיא דיליה**

הרה"ח ר' שמואל ברייל

הרה"ח ר' שלמה זלמן הורוביץ

הרה"ח ר' שלום דעמנינסקי

הרה"ח ר' שלמה זלמן ברייל

הרה"ח ר' יעקב יוסף האט

הרה"ח ר' עקיבא לעדערער

הנה"ח ר' צבי ארי

פרידמאן

נר זכרון

נעלה על לבנו את זכרו של האי נפש יקרא, שלשלת היוחסין, אוצר כלי חמדה, מופלג בתורה ויראה טהורה, נפש נקי וצדיק, בחור כאדום, פרי עץ הדב, עובד את השי"ת במ"ה ושם"ה, מתוך סבלת יסורים נודאים אשר קיבלם הכל באהבה **הבחור הצדיק שמעון נתן נטע זצ"ל בן יקיר לקש"ת מרן אדמו"ר הגה"ק עט"ר שידלחט"א** נלב"ע בדמי ימיו ביום שבת קודש כ"ד תשרי אסרו הג' (חול"ל) תשס"ה ת נ צ ב ה

הונצח ע"י ידידינו היקר שייבלחט"א מוקיר

זכרו הטהור **הגדיב הנכבד הנה"ח ר' צבי ארי פרידמאן ה"י - פלטבוש - ארה"ב**

לקוראני היקרים ולכל בית ישראל

ברכת א פרייליכע יו"ט.